

ikke maa drive et Erhverv ved Siden af, at han ikke maa have et lille Hus med Have og en Gris eller en Ko, hvis han kan have det, og sælge Grønsager o. s. v. fra sin Ejendom? Jeg kan ikke tro, at det ærede Medlem vil gaa saa vidt; jeg tror, det vilde vække overmaade megen Uvillie hos Landpostbudene, hvis man vilde forbyde dem det. Men det ærede Medlem vil maaske sige, at det skal ikke gælde for Landet, men kun for Byerne, men jeg kan ikke se, hvad Forskel der er paa Land og By i denne Sammenhæng; hvad der er tilladt paa Landet, maa ogsaa være tilladt i Byen. Men hvad er det, der sker? Det er dette, at en Statstjenestemand, der har Fritid tilovers, søger i Forbindelse med sin Familie at tjene noget. I Lovforslaget fastholdes det, at Sekretærer og Fuldmægtige kan have en ringere Arbejdstid end andre Tjenestemænd i Ministerierne for at sikre dem Muligheden for at lære noget og tjene noget ved at have anden Virksomhed udenfor deres Tjenestevirksomhed. Det ærede Medlem vil neppe gaa derimod, hele Kommissionen har været enig derom. Hvad er saa egentlig Forskellen paa dem igen og paa dem, der har et lille Agentur — hvis det er det, det ærede Medlem er forarget over —, eller hvad det nu kan være? Professorer ved Universitetet har ikke saa sjældent anden Virksomhed ved Siden af; der er dem, der sidder i store Dampskibsselskabers Bestyrelser, og der er dem, der paa anden Maade anvender deres udmærkede Kundskaber og Erfaring. Skal det da forbydes dem? Men hvad der ikke skal forbydes den ene, skal heller ikke forbydes den anden, og Forholdet er det, at de overordnede helt op til Ministrene skal sørge for, at den Erhvervsvirksomhed, som en saadan Tjenestemand driver, ikke kommer i Strid med hans Tjeneste og dens Væsen og Egenskaber. Jeg forstod ogsaa det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) — det var vist ham, som var inde derpaa — saaledes, at han vel mente, at Erhvervsvirksomhed var tilladt Tjenestemænd, men ikke maatte komme i Strid med deres Tjenestevirksomhed, og det er jo rigtigt. Det ærede 15de Medlem for Hovedstaden mener, at der kan være Fare for, at Folk, der arbejder for et Assuranceelskab, gør dette f. Eks. overfor Sømænd, som de som Tjenestemænd bagefter skal kontrolere; ja, noget saadant er naturligvis forkert, og man maa sørge for, at det ikke sker. Men fremtidig skal Tjenestemænd ogsaa indberette til deres overordnede, helt op til Ministrene,

hvad de paatager sig som Erhvervsvirksomhed. Jeg skal være enig med det ærede Medlem i, at man maa bestræbe sig for, at der ikke sker saadanne Kollisioner mellem en Tjenestemand's Gerning og det Erhverv, han har paataget sig, men i og for sig maa jeg mene, at det er i Samfundets Interesse, at Folk bestiller det mest mulige. Jeg kan ikke anke over, at en Tjenestemand, hvis han har Tid og Mulighed derfor, driver en Virksomhed ved Siden af sin Tjenestegerning. Det gælder ganske sikkert alle de frie Erhverv. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem, naar der sidder en Trafikassistent i Struer, som skriver meget gode Romaner, vil forbyde ham dette, fordi han er Trafikassistent. Det maa han have Lov til, og jeg vil nødig gøre Forskel mellem dette Erhverv og andre. Jeg tror, at vi har Sikkerhed i saa Henseende gennem Bestemmelserne i Lovforslaget.

Jeg har beskæftiget mig saa længe med dette Spørgsmaal, dels fordi det er et Parti, det ærede Medlem repræsenterer, der taler med ham som Organ, og det synes jeg, man maa respektere, og dels fordi jeg ikke er i Stand til at tilvejebringe den Statistik, som det ærede Medlem ønskede skulde tilvejebringes til Udvalgets Oplysning, og endelig fordi jeg tror, at han ser noget for snævert paa det; det er sikkert ikke saa almindeligt, som det ærede Medlem tror — der kan være enkelte Tilfælde, der er faldet ham i Øjnene —, og i Fremtiden skal Administrationen have Indseende med, at der ikke sker noget forkert paa dette Omraade.

Blandt de mindre Spørgsmaal, der er fremdragne, skal jeg ikke dvæle ved Spørgsmaalet om de fremmede Ord, kun skal jeg sige, at jeg ikke mener, at Adjunkt i og for sig kan oversættes ved Hjælpe lærer. Jeg tror ikke, der er Grund til at mene, at denne Oversættelse skulde være den rigtige. Jeg tillod mig ligesom det ærede Medlem fra Aarhus (Stilling) at foreslaa, at man kunde sige Bestyrer, Overlærer, Lærer, jeg kan ikke se, at det kunde fornærme nogen af de paagældende, men jeg skal ikke forsøge at indføre nogen Ændring i saa Henseende i Lovforslaget; dette synes mig for smaat overfor saa stor en Sag. Der er fra forskellige Medlemmers Side fremsat en Række Forslag om Ændringer, gaaende ud paa, at Tjenestemændene under den Institution eller i den Gruppe burde have deres Stilling forbedret. Jeg tror, der er nogen Fare ved, at en Folketingsmand har en Institution